

✓ حافظ اسلام و مکتب سیدالشهدا علیه السلام چیست؟

خطای یزید این نبود که سیدالشهدا را کشته، این یکی از خطاهای کوچکش بود، خطای بزرگ این بود که اسلام را وارونه اش کرده بودند، و سیدالشهدا به داد اسلام رسید، سیدالشهدا اسلام را نجات داد. روضه سیدالشهدا برای حفظ مکتب سیدالشهدا است. آن کسانی که می گویند روضه سیدالشهدا را نخوانید اصلاً نمی فهمند مکتب سیدالشهدا چه بوده و نمی دانند یعنی چه؛ نمی دانند این گریه ها و این روضه ها حفظ کرده این مکتب را. الان هزار و چهار صد سال است که با این منبرها و با این روضه ها و با این مصیبتها و با این سینه زنیها ما را حفظ کرده اند؛ تا حالا آورده اند اسلام را.

✓ آیا زمان عزاداری کردن تمام شده است؟

این عده از جوانهایی که اینطور نیستند که سوء نیت داشته باشند خیال می کنند حالا باید ما حرف روز بزنیم! حرف سیدالشهدا حرف روز است، همیشه حرف روز است، همیشه حرف روز را سیدالشهدا آورده است دست ماهها داده و سیدالشهدا را این گریه ها حفظ کرده است و مکتبش را، این مصیبتها و داد و قالها حفظ کرده؛ این سینه زنیها و این دستجات، و عرض می کنم اینها حفظ کرده. اگر فقط مقدسی بود و توی اتاق و توی خانه می نشست برای خودش و هی زیارت عاشورا می خواند و تسبیح می گرداند، نمانده بود چیزی، هیا هو می خواهد.

✓ حفظ مکتب سیدالشهدا علیه السلام از طریق هیا هو و شور

هر مکتبی هیا هو می خواهد، باید پایش سینه بزنند، هر مکتبی تا پایش سینه زن نباشد، تا پایش گریه کن نباشد، تا پایش توی سر و سینه زدن نباشد، حفظ نمی شود. این گریه ها زنده نگه داشته مکتب سیدالشهدا را؛ این ذکر مصیبتها زنده نگه داشته مکتب سیدالشهدا را. ما باید برای یک شهیدی که از دستمن می رود علّم پا کنیم، نوحه خوانی کنیم، گریه کنیم؛ فریاد کنیم. دیگران می کنند، دیگران فریاد می زنند وقتی یکی از آنها کشته بشود. فرض کنید که از یک حزبی یکی کشته بشود، میتینگها می دهند؛ فریادها می کنند. این یک میتینگ و فریادی

است برای احیای مکتب سیدالشہدا. و اینها ملتفت نیستند. توجه ندارند به مسائل. همین گریه‌ها نگه داشته این مکتب را تا اینجا و همین نوحه سرایی‌ها، همینهاست که ما را زنده نگه داشته، همینهاست که این نهضت را پیش برد، اگر سیدالشہدا نبود، این نهضت هم پیش نمی‌برد، سیدالشہدا همه جا هست: کُلُّ أَرْضٍ كربلا. همه جا محضر سیدالشہدا است، همه منبرها محضر سیدالشہدا است، همه محرابها از سیدالشہدا است.

✓ در صورت نبود سیدالشہدا علیه السلام اسلام به کجا می‌رفت؟

اگر سیدالشہدا نبود، یزید و پدرش و اعقابشان اسلام را مُنسی^۱ کرده بودند. اگر نسیان نشده بود، یک رژیم طاغوتی در خارج منعکس شده بود. معاویه و یزید یک رژیم اسلامی را رژیم طاغوتی داشتند معرفی می‌کردند. اگر سیدالشہدا نبود، این رژیم طاغوتی را اینها تقویت می‌کردند؛ به جاھلیت برمی‌گردانند. اگر حالاً من و تو هم مُسلم بودیم، مُسلم طاغوتی بودیم! نه مُسلم امام حسینی. امام حسین نجات داد اسلام را. ما برای یک آدمی که نجات داده اسلام را و رفته کشته شده‌ی سکوت کنیم؟ ما هر روز باید گریه کنیم، ما هر روز باید منبر برویم برای حفظ این مکتب، برای حفظ این نهضتها؛ این نهضتها مرهون امام حسین - سلام الله عليه - هست. نمی‌فهمند اینها! بچه اند اینها، سوء نیت ندارند. بله خوب، ممکن است بعضی از آنها هم سوء نیت داشته باشند بعضیها هم روی نقشه کار بکنند همانطوری که زمان رضاخان. منتها او یک قدری روی نفهمی کرد، بعدها روی فهمیدگی. جلوی منبرها را، همه را گرفت نگذاشت کسی منبر برود. محرابها را هم، همه را یک جور دیگر کرد و گرفت. یک مجلس روضه‌ای نداشتم. در همه قم - آن قدری که آن وقتها بود - می‌گفتند یک مجلس آقای صدوqi بود که قبل از اذان، شاید، یا قبل از آفتاب، تمام می‌شد، شب بود، این یک مطلبی بود. نه این است که مِنْ باب اتفاق رضاخان آمد منبرها را نگذاشت و محرابها را جلویش را گرفت و روحانیون را متحداً‌شکل کرد، نخیر، مسئله نقشه بود، نقشه اینکه این قوه را بکویند، این قوه محراب و منبر که از آن می‌آید یکدفعه یک ملت را هول بدهد به یک طرف، و یک همچو سلطنت را از بین ببرد، این را از بین ببرند؛ این قدرت را از دست ما بگیرند.

✓ حفظ کشور از طریق روضه خوانی

نمی‌دانند این قشرهای سیاسی که چه خدمتی این منبر، این محراب، به این کشور کرده. اینها چنانچه ملی هستند - ما کار نداریم که آیا به خدا هم کار دارند یا نه - اگر ملی هستند، اگر کشورشان را می‌گویند می‌خواهیم، اگر ملت را می‌گویند که ما می‌خواهیم، اینها باید دامن بزنند به این روضه خوانیها، برای اینکه این روضه خوانیها این ملت شما را حفظ کرده، این روضه خوانیها و مصیبت و گریه است که کشور شما را حفظ کرده. بله، چنانچه یک

^۱ فراموش شده.

مردمی هستند که روی همان نقشه‌ای که طرح شده است، که باید قدرت اسلام گرفته بشود و قدرت روحانی گرفته بشود و قدرت خطیب گرفته بشود تا راه باز بشود برای آنها باید استفاده کنند و استفاده کردند، آنها یک مردم دیگری هستند که با آنها نمی‌توانیم حرف بزنیم. اما سایر مردم، اینها باید مسجد می‌آیند، منبر را گوش می‌کنند، مطالب را گوش می‌کنند، همچو که به روضه می‌رسند، رد می‌شوند می‌روند، این از باب این [است] که ملتفت نیستند چه هست آن. روضه است که این محراب، که این منبر، را حفظ کرده. اگر آن روضه نبود، این منبر هم نبود، این مطالب هم نبود، آن حفظ کرده. ما باید به شهیدمان گریه کنیم؛ فریاد کنیم؛ مردم را بیدار کنیم.

✓ هدف عزاداری حفظ اسلام است

البته یک مطلبی هم که باید بین همهٔ ما باید باشد این است که این نکته را به مردم بفهمانیم همه اش قضیه این نیست که ما می‌خواهیم ثواب بیریم، قضیه این است که ما می‌خواهیم پیشرفت کنیم. سیدالشہدا هم که کشته شد، نه اینکه رفتند یک ثوابی ببرند، ثواب برای او خیلی مطرح نبود، رفت که این مكتب را نجاتش بدهد، اسلام را پیشرفت بدده، اسلام را زنده کند. شما هم که دارید نوحه خوانی می‌کنید، حرف می‌زنید، خطبه می‌خوانید، نوحه می‌خوانید، مردم را به گریه وادر می‌کنید، مردم هم که گریه می‌کنند؛ همه روی این مقصد باشد که این اسلام را می‌خواهیم با همین هیاهو حفظش کنیم. با این هیاهو، با این گریه، با این نوحه خوانی، با این شعرخوانی، با این نثرخوانی، ما می‌خواهیم این مكتب را حفظ کنیم. چنانچه تا حالا هم حفظ شده. باید این نکته هم به مردم گفته بشود، تذکر داده بشود، که آقا قضیه روضه خوانی قضیه این نیست که من یک چیزی بگویم و یکی هم گریه کند، قضیه این است که با گریه حفظ شده است این، با گریه این حفظ شده، حتی «تباكی^۱» هم ثواب دارد. خوب، تباقی چرا ثواب دارد، برای اینکه تباقی کمک می‌کند به این مكتب؛ کمک به مكتب می‌کند. اینها اشتباه است که اینها یک طرف قضیه را می‌بینند، یک طرف قضیه را نمی‌بینند و مع الأسف ما همیشه - یعنی اسلام همیشه مبتلا بوده به این یک طرف دیدنها؛ همیشه مبتلا بوده.

✓ افزایش حضور در مساجد و دعوت به گریه

این اجتماعات مساجد را زیاد کنید، مردم را دعوت کنید به مساجد، بفهمانید به آنها که نکته گریه چیست. گریه فقط برای این نیست که ما عزادار هستیم. مردم برای پدرشان هم و فرزندشان هم دو، سه روز گریه می‌کنند و

^۱ حالت گریه به خود گرفتن.

تمام شد، چرا این تمام نشد؟ برای اینکه مکتب تمامی ندارد، و این مکتب ماست، این سند مکتب ماست؛ ما می خواهیم مکتبمان را با این حفظش کنیم.^۱

✓ تکلیف ما تشکیل دسته های عزاداری است

تکلیف آقایان است روضه بخوانند. تکلیف مردم است دسته های شکوهمند بیرون بیاورند. دسته های سینه زن شکوهمند. البته از چیزهایی که برخلاف [است] مثلًاً چه هست، از آنها پرهیز کنند. اما دسته ها بیرون بیایند، سینه بزنند. هر کاری که می کردند بکنند. اجتماعاتشان را حفظ بکنند. این اجتماعات است که ما را نگه داشته. این هماهنگیها هست که ما را نگه داشته. گولشان می زنند این جوانهای عزیز صافدل را. می آیند توی گوشش می خوانند، خوب دیگر گریه می خواهیم چه کنیم؟ گریه می خواهیم چه کنیم یعنی چه؟ ما تا ابد هم اگر برای سیدالشهدا گریه بکنیم، برای سیدالشهدا نفعی ندارد، برای ما نفع دارد، همین نفع دنیایی اش را شما حساب بکنید، آخرتی اش جای خودش، همین نفع دنیایی اش را حساب کنید و همین جهت روانی مطلب را که قلوب را چطور به هم متصل می کند. ما این سنگر را نباید از دست بدھیم و کسانی که کوشش دارند که این سنگر را از ما بگیرند، آنها بی که از ما هستند و مردم صالحی هستند بازی خورده اند، پشت اینها یک دست مرموز فاسد مفسدی هست که می خواهد ملت ما را به تباہی بکشد و ما باید بیدار باشیم. ملت ما باید بیدار باشند.^۲

✓ چند نکته پایانی

- بخشی از متن صحبت های امام خمینی^{رحمه الله} به علت اختصار برداشته شده است؛ ولی سعی شده است که تغییری در محتوایی که امام گفته اند داده نشود.
- این جزو در جواب افرادی ارائه شده که می گویند زمان عزاداری و گریه کردن برای سیدالشهدا^{علیه السلام} تمام شده است یا تشکیک در مجالس عزاداری ایجاد می کنند.
- ان شاءالله مطالب تکمیلی مرتبط با موضوع حفظ و نشر عزاداری به مرور زمان در سایت آل عبا^{علیهم السلام}^۳ یا کanal ما بارگزاری^۴ خواهد شد.
- در صورتی که این فایل ویرایش دیگری بشود و مطالب جدیدی به آن اضافه شود در سایت و کanal اطلاع داده خواهد شد.

^۱ سخنرانی امام خمینی^{رحمه الله} در تاریخ ۱۷ تیر ۱۳۵۸ موجود در کتاب صحیفه امام.

^۲ سخنرانی امام خمینی^{رحمه الله} در تاریخ ۲۹ آبان ۱۳۵۸ موجود در کتاب صحیفه امام.

^۳ رجوع شود به سایت: ALABA.IR

^۴ رجوع شود به عکس موجود در فایل ZIP.

- هرگونه استفاده از این جزوه حتی بدون ذکر نام سایت ما، موجب شادی ما خواهد شد.